

Eesti Vabariigi Keskkonnaministeerium

**Eesti riiklik kasvuhooonegaaside lubatud heitkoguse
jaotuskava aastateks 2008-2012**

Tallinn
September 2011

Eesti riiklik kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse jaotuskava aastateks 2008-2012 on koostatud Keskkonnaministeeriumi poolt vastavalt direktiivi 2003/87/EÜ lisale III ning Euroopa Komisjoni poolt koostatud juhendmaterjalidele.

Sisukord

Sissejuhatus.....	4
1. Summaarse lubatud heitkoguse määramine.....	5
1.1. Järjepidevus Kyoto protokolliga võetud kohustustega.....	5
1.2. Järjepidevus riiklike heitkoguste prognoosidega.....	6
1.3. Heitkoguste vähendamise tehnoloogilisest potentsiaalist.....	6
1.3.1. Taastuvate energiaallikate kasutuselevõtt.....	7
1.3.2. Tootmisprotsessi efektiiviseerimine.....	7
1.3.3. Elektri import.....	8
1.4. Järjepidevus seadusandlusega.....	8
1.5. Summaarne lubatud heitkogus.....	9
1.5.1. Metoodika valik.....	9
1.5.2. Summaarne lubatud heitkogus.....	10
2. Lubatud heitkoguse määramine käitiste tasandil.....	11
2.1. Üldine metoodika.....	11
2.2. Erandid.....	12
2.3. Käitajate ühine tegutsemine.....	12
2.4. Uute sisenejate reserv.....	12
2.5. Ühisrakenduse reserv.....	13
2.6. Projektipõhiste ühikute protsendimäär.....	14
2.7. Tasaarveldus 2010. aastal realselt jagatud lubatud heitkoguse ühikutega seoses.....	14
3. Avalikustamine.....	14
4. Jaotuskava vastavus Euroopa Komisjoni kriteeriumitele.....	15
Lisa 1 Kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse jaotuskava 2008-2012 käitiste tabel.....	16
Lisa 2 Kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse jaotuskava 2008-2012 ühisrakenduse reserv	16

Sissejuhatus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (edaspidi *direktiiv 2003/87/EÜ*), artikli 9 kohaselt esitas Eesti 30. juunil 2006 Euroopa Komisjonile heakskiitmiseks kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse riikliku jaotuskava (edaspidi *jaotuskava*). 4. mail 2007 avalikustas Euroopa Komisjon jaotuskava asjus otsuse, millega piiras Eesti summaarset lubatud heitkogust 47,8% võrra ehk 12,7 miljoni tonnini aastas. Euroopa Komisjoni otsusest lähtuvalt kinnitas Vabariigi Valitsus 20. detsembril 2007. aasta määruse nr 257 „Paiksetest saasteallikatest eralduvate kasvuhoonegaaside summaarne lubatud heitkogus ja selle jaotuskava aastateks 2008-2012“, mille alusel toimus aastatel 2008-2009 kasvuhoonegaaside heitkoguse ühikutega kauplemise süsteemi rakendamine Eestis. 16. juulil 2007. aastal esitas Eesti otsuse vaidlustamiseks hagi Euroopa Esimese Astme Kohtusse. Kohus nõustus Eesti seisukohtadega ning tühistas Euroopa Komisjoni 4. mai 2007. a otsuse 23. septembri 2009. a otsusega.

11. detsembril 2009 tegi Euroopa Komisjon uue otsuse, millega lükkas tagasi Eesti 30. juunil 2006 esitatud jaotuskava. 8. veebruaril 2011 esitas Eesti Euroopa Komisjonile heakskiitmiseks uue jaotuskava. 29. aprillil 2011 lükkas Euroopa Komisjon 8. veebruaril esitatud jaotuskava tagasi.

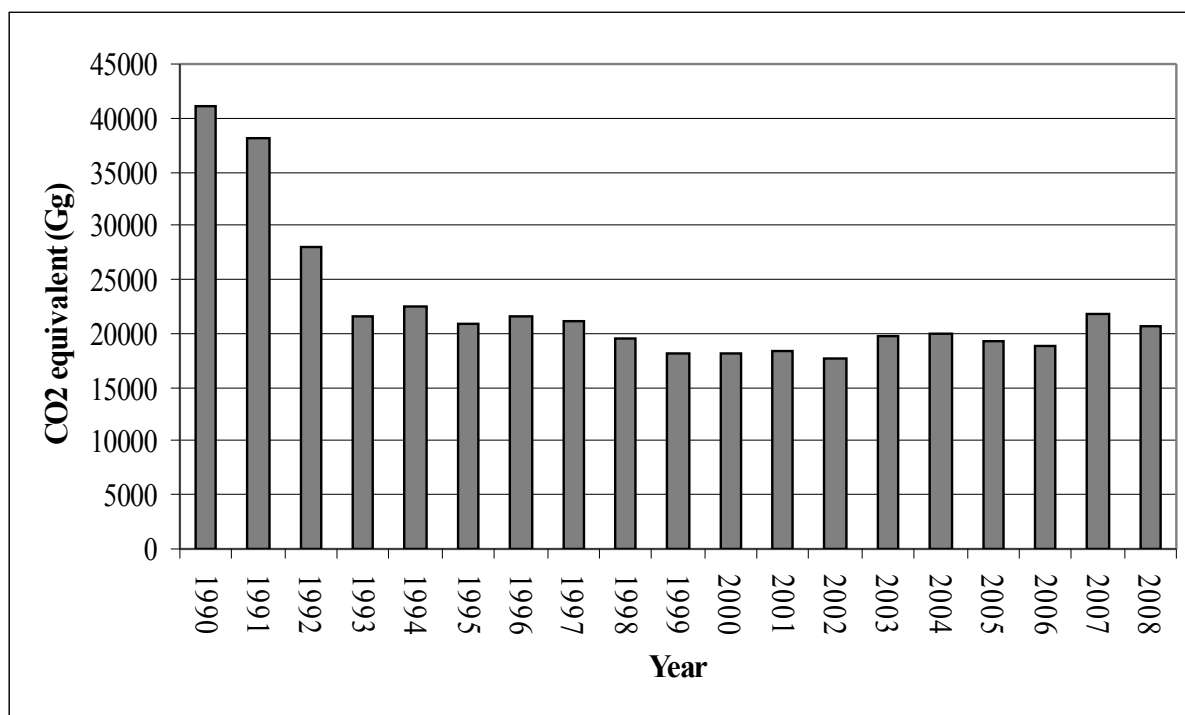
Käesolevaga esitab Eesti Euroopa Komisjonile läbipaistva meetoodika alusel koostatud, jaotuskava koostamise juhistes (teatised COM(2003) 830 final ja COM(2005) 703 final) toodud kriteeriumitele vastava ning põhjendatud riikliku jaotuskava käitiste tasandil aastateks 2008-2012. Esitatava jaotuskava lubatud heitkogus aastatel 2008-2012 koos reserviga on keskmiselt **13 301 720 t CO₂ ekv**, selle arvutamisel on võetud arvesse viimaseid tõendatud heitkoguste andmeid.

1. Summaarse lubatud heitkoguse määramine

1.1. Järjepidevus Kyoto protokolliga võetud kohustustega

Vastavalt Kyoto protokollile on Eestil kohustus vähendada kasvuhoonegaaside heitkogust perioodil 2008-2012 8% võrreldes 1990. aasta heitkogusega. 2010. aasta aprillis ÜRO kliimasekretariaadile esitatud riikliku kasvuhoonegaaside inventuuri andmetel oli Eesti heitkogus 1990. aastal 40,8 mln t CO₂ ekv, millest 36 mln t moodustas CO₂. 2008. aastal oli kasvuhoonegaaside heitkogus 20,3 mln t CO₂ ekv, mis moodustab 50% 1990. aasta heitkogustest (vt joonis 1). See näitab, et Eesti on vähendanud kasvuhoonegaaside heitkogust märkimisväärselt rohkem, kui Kyoto protokolliga ette nähtud.

Joonis 1. Eesti kasvuhoonegaaside heitkoguste aegrida

Allikas: Eesti kasvuhoonegaaside inventuur 2010, Keskkonnaministeerium

Euroopa Liidu kasvuhoonegaaside heitkoguste ühikutega kauplemise süsteemi (edaspidi *kauplemise süsteem*) raames tõendatud lubatud heitkogus moodustas ajavahemikul 2005-2008 keskmiselt 76,5% riigi CO₂ heitkogusest ning 66% riigi kogu kasvuhoonegaaside heitkogusest. Jaotuskavas toodud riigi keskmine summaarne lubatud heitkogus aastatel 2008-

2012, 13,3 mln t, on kooskõlas riigile Kyoto protokolliga seatud kohustuste täitmisega.

Kasvuhoonegaaside inventuuri koostamisel ei võeta hetkel arvesse kauplemise süsteemi tõendatud heitkoguseid, seetõttu ei ole võimalik esitada ega prognoosida kauplemise süsteemi heitkoguste osakaalu kasvuhoonegaaside inventuuri sektorites.

Eestil ei ole plaanis osta Kyoto sihtarvu saavutamiseks turult Kyoto ühikuid.

1.2. Järjepidevus riiklike heitkoguste prognoosidega

15. märtsil 2011. aastal Keskkonnaministeeriumi poolt Euroopa Komisjonile vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele 280/2004/EÜ esitatud riiklikud kasvuhoonegaaside prognooside kohaselt oli Eesti kasvuhoonegaaside heitkogus aastal 2010 koos hetkel rakendatavate poliitikate ja meetmetega 20,4 mln t CO₂ ekv. Jaotuskavas toodud riigi keskmine summaarne lubatud heitkogus aastatel 2008-2012, 13,3 mln t, on kooskõlas riiklike heitkoguste prognoosidega.

1.3. Heitkoguste vähendamise tehnoloogilisest potentsiaalist

Ülevaate andmisel tehnoloogilise heitkoguste vähendamise potentsiaalist ei ole Eesti puhul otstarbekas vaadelda SKP süsinikumahukust Eestis tervikuna, vaid EL heitkogustega kauplemise süsteemi kuuluvate käitiste sektoreid ühekaupa. Eesti puhul tasub eristada järgmisi sektoreid:

- elektri tootmine, sh soojuse ja elektri koostootmine;
- soojuse tootmine;
- tööstus.

Nende kõigi puhul võib heitmeid kahandada läbi taastuvate energiaallikate kasutuselevõtu ning tootmisprotsessi efektiiviseerimise. Elektri ja soojuse tootmisel tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise võimalusteks on võrgukadude vähendamine ülekandel ja jaotamisel ning ka säästvama energiatarbimise ergutamine, tegevusi nende eesmärkide saavutamiseks näeb ette Riigikogu poolt 2009. aasta juunis heaks kiidetud „Energiamajanduse riiklik arengukava aastani 2020“. Elektri tootmisel tekkivaid heitkoguseid võib vältida ka läbi elektri impordi.

1.3.1. Taastuvate energiaallikate kasutuselevõtt

Taastuvate energiaallikate kasutuselevõtuks elektri tootmisel on Eesti juhindunud direktiivi 2001/77/EÜ järgsest eesmärgist saavutada aastal 2010 taastuvate energiaallikate osakaaluks 5,1% elektritarbimisest Eestis. Kui 2004. aastal oli see osakaal Eestis 0,7%, siis 2009. aastal moodustas taastuvate energiaallikate osakaal 6,2% elektritarbimisest Eestis. See on saavutatud tänu biomassi kasutuselevõtu soojuse ja elektri koostoomisel ning tuuleenergia toodangu kasvu.

Biomassi kasutavate soojuse ja elektri koostoomisjaamade käiku andmine on suurendanud ka soojuse tootmist biomassist. Järgnevatel aastatel toimub taastuvate energiaallikate kasutuselevõtu laienemine soojuse tootmisel väljapoole EL heitkogustega kauplemise süsteemi jäävates katlamajades. Eesti tööstustes, mis kuuluvad EL heitkogustega kauplemise süsteemi, ei ole tulenevalt nende tööstusettevõtete tootmisprotsessi iseloomust võimalik olulisel määral suurendada taastuvate energiaallikate kasutuselevõttu.

1.3.2. Tootmisprotsessi efektiiviseerimine

Tootmisprotsessi efektiiviseerimise võimalusi tuleb vaadelda käitiste kaupa. Enamus Eesti EL heitkogustega kauplemise süsteemi kuuluvad käitiseid on tehniliselt heal tasemel ning nende muutmine lühiajalises perspektiivis ei ole tehnilis-majanduslikult õigustatud.

Kõige paremad võimalused tootmisprotsessi efektiiviseerimiseks Eestis on suurimate käitiste operaatoritel AS Narva Elektri jaamad ja AS Kunda Nordic Cement. Nõutavad investeeringud nendes ettevõtetes on väga mahukad ja nõuavad pikaajalist ettevalmistusperioodi, mis võib ulatuda üle 5 aasta. Kavandatavad investeeringud AS Narva Elektri jaamad käitistes kindlustavad Eesti Euroopa Liiduga liitumise lepingust tuleneva kohustuse viia läbi põlevkivil töötavate energiablokkide moderniseerimine aastaks 2016, samas ei mõjuta need investeeringuid AS Narva Elektri jaamad käimasoleva kauplemisperioodi heitkoguseid.

Tootmisprotsessi efektiiviseerimise võimaluseks elektri tootmisel on ka soojuse ja elektri

koostootmise juurutamine. Käesoleva kauplemissperioodi vältel rajatakse neli suurt soojuse ja elektri koostootmisjaama (Tallinna elektriyaam ja Iru jäätmepõletusjaam, Anne koostootmisjaam, Pärnu elektriyaam), nende summaarne võimsus on alla 100 MWel, sealjuures Tallinna elektriyaam ja Iru jäätmepõletusjaam asendavad olemasolevat Eesti Energia AS Iru soojuse ja elektri koostootmisjaama. Soojuse ja elektri koostootmise edasine laiendamine on Eestis piiratud soojuse turu mahuga, et enamus toodetavast soojusest tarbitakse hoonetes, ei ole võimalused soojuse ja elektri koostootmise laiendamiseks head.

1.3.3. Elektri import

Eesti EL heitkogustega kauplemise süsteemi kuuluvate elektritootjate heitkoguseid võib kahandada suurendades elektri importi Eestisse. Seda võimalust on ka Eesti kasutanud, eriti 2008. ja 2009. aastal, mil netoimport Leedust oli vastavalt 1207 ja 2305 GWh elektrit (aastatel 2005-2007 oli aasta keskmine netoimport 56 GWh). Peale Ignalina elektriyaama sulgemist on Baltimaade elektriturul aga tekkinud elektri defitsiit. Eesti on ainuke Baltimaades elektrit eksportiv riik, 2010. aasta suvekuudel importis Leedu kuni 70% ning Läti ligikaudu 40% tarbitavast elektrist.

Vastavalt „Energiamajanduse riiklik arengukava aastani 2020“ eesmärkidele soovib Eesti tagada elektrisüsteemis omamaiste elektritootmise võimsuste olemasolu igal ajahetkel. Sellest põhimõttest lähtuvalt ei planeeri Eesti elektri importi ega ka elektritootjate sõltuvuse suurendamist kolmandatest riikidest imporditavatest kütusest (nt elektriyaamade üleminekut gaasile, mida tarnib Eestisse vaid üks tarnija).

1.4. Järjepidevus seadusandlusega

Jaotuskava järjepidevust riikliku ja Euroopa Liidu seadusandlusega on analüüsitud ning piiranguid, millega oleks vaja jaotuskava koostamisel arvestada, ei ole leitud.

Jaotuskava on kooskõlas riigisisest ja Euroopa Liidu õigusest tulenevate reeglitega.

1.5. Summaarne lubatud heitkogus

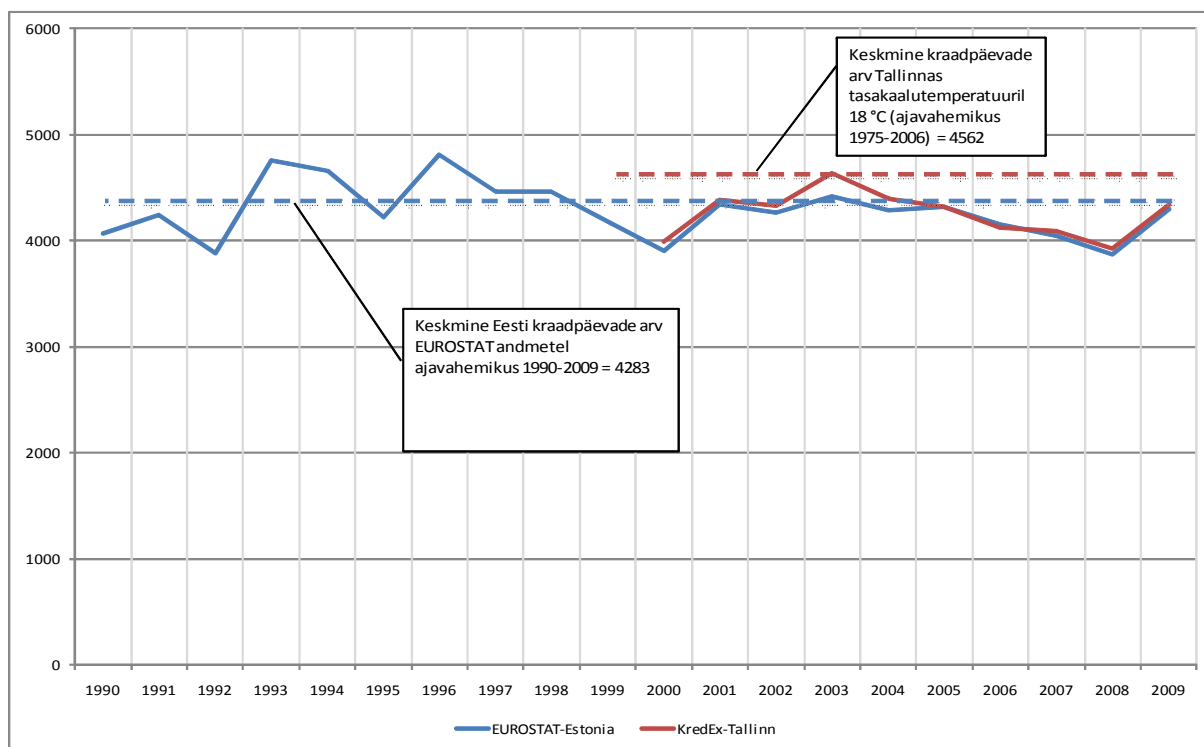
1.5.1 Metoodika valik

Eesti on võtnud aluseks 2005-2010 keskmised tõendatud heitkogused. Algandmetena ei saa lähtuda vaid ühe aasta tõendatud heitkoguste numbrist. Nagu Esimese astme kohus on oma otsuse punktis 85 öelnud, tuleb lähtuda parimatest kättesaadavatest andmetest. Hetkel on kättesaadavad tõendatud heitkoguste andmed aastate 2005-2010 kohta ja need näitavad selgelt, et aastati võib tõendatud kogus olla märkimisväärselt erinev ja põhjused selleks samuti erinevad. Järgnevalt toome välja põhjendused, miks annab aastate 2005-2010 tõendatud heitkoguste keskmisest lähtumine kõige objektiivsema hinnangu kütiste heitkoguste kohta ja seeläbi ka Eesti üldkoguse kohta.

Ühelt poolt on tõendatud heitkoguste aegrida mõjutanud majanduskasv aastatel 2005-2007 ja majanduslangus alates 2008. aastast.

Teiselt poolt on Eestis kauplemise süsteemiga kaetud palju soojatootjaid, kelle kasvuhoonegaaside heitkoguseid majanduslangus või -kasv oluliselt ei mõjuta. Nende kütiste heitkoguseid mõjutab kõige enam talvine õhutemperatuur. Energiavajadust kütteks iseloomustavad kraadpäevad, mille variatsioon Eestis aastate kaupa on toodud joonisel 2. Järgneval graafikul on näha kraadpäevade variatsioon Eestis aastate kaupa.

Joonis 2. Kraadpäevade variatsioon Eestis aastate kaupa

Allikad: EUROSTAT, Kredex

Eelnevast tulenevalt on selliste kütiste heitkoguseid kõige parem hinnata ja prognoosida pikema ajaperioodi tõendatud heitkoguseid aluseks võttes, kasutades sealhulgas viimaseid teadaolevaid andmeid. Sellest tulenevalt võeti kauplemise süsteemis osalevatele soojatootjatele LHÜ-de eraldamisel aluseks aastate 2005-2010 tõendatud heitkoguste keskmine.

Heitkoguste vähendamise potentsiaal kütiste tasandil on kirjeldatud punktis 2.1.

1.5.2 Summaarne lubatud heitkogus

Aastateks 2008-2012 eraldatav keskmine summaarne lubatud heitkogus koos uute sisenejate reserviga on **13 301 720 t CO₂ ekv.**

Peatükis 2 toodud lubatud heitkoguse eraldamise põhimõtted tagavad, et riigi summaarne lubatud heitkogus vastab direktiivi 2003/87/EÜ lisa III toodud kriteeriumitele.

2. Lubatud heitkoguse määramine käitiste tasandil

LHÜ-de määramine käitiste tasandil toimub 45 käitise puhul üldise metoodika alusel ehk aluseks võetakse 2005.-2010. aasta tõendatud heitkoguste keskmine. Käitiste puhul, mis ei kuulunud kauplemise süsteemi kogu perioodi 2005-2010 jooksul (AS Nitrofert lämmastikühendite tootmise tehas, Peetri katlamaja, Põlva keskkatlamaja, Termoili terminal), kasutati süsteemi mitte kuulunud aastate osas üldisest metoodikast lähtudes käitiste välisõhu aruannetes kinnitatud heitkoguseid. Käitiste puhul, mis alustasid tööd pärast 2005. aastat (AS Viisnurk katlamaja, Trendgate terminal, Vesta Termaalõli katlamaja, AS Estonian Cell Haavapuidumassi tehas) arvutatakse LHÜ-d töötatud aastate tõendatud heitkoguste keskmise põhjal. Üldist metoodikat ei rakendata kahe käitise puhul ning nendele käitistele LHÜ-de eraldamise põhimõtted on toodud alampeatükis 2.2.

Jaotuskavas kasutatud LHÜ-de jagamise metoodika eesmärgiks on kindlustada käitiste võrdne kohtlemine maksimaalses ulatuses.

Jaotuskavaga eraldatakse kõik LHÜ-d käitistele tasuta, oksjonite korraldamist ei toimu.

2.1. Üldine metoodika

Üldise metoodika alusel võetakse käitistele aastateks 2010-2012 LHÜ-de eraldamisel aluseks käitiste 2005.-2010. aasta tõendatud heitkoguste keskmine. 2005.-2010. aasta tõendatud heitkogused on usaldusväärseteks algandmeteks 2010.-2012. aasta LHÜ-de prognoosimisel, sest nende aastate heitkogused kajastavad nii majandustõusu kui majanduslanguse perioodi. 2005.-2010. aasta tõendatud heitkoguste arvestamine täidab Euroopa Komisjoni soovitusi kasutada jaotuskava koostamisel viimaste aastate tõendatud heitkoguste andmeid. Euroopa Komisjoni 29. aprilli 2011 otsuses (punktides 7 ja 9) on selgelt välja toodud, et 2010. aasta tõendatud heitkogused on kõige viimased ja usaldusväärsemad kättesaadavad andmed. Eesti on selle soovitusega arvestanud ning nagu ülal kirjeldatud, lisanud 2010. aasta tõendatud heitkogused jaotuskava metoodikasse. Nende aastate jooksul on tõendatud heitkogus olnud märkimisväärselt erinev, minimaalselt 10,322 mln t aastal 2009 ja maksimaalselt 15,33 mln t aastal 2007. 76% nende aastate heitkoguste erinevusest on põhjustatud Balti ja Eesti

elektrijaamadest, vaid 24% teistest käitistest. Erapooletult tõendatud andmed kuueaastase perioodi kohta on parim kättesaadav info, mida enamike käitiste LHÜ-de prognoosimisel aluseks võtta.

Jaotuskavas on kokku 47 käitist, millest 45 korral rakendatakse üldist põhimõtet.

Kirjeldatud põhimõte katab heitkoguste vähendamise potentsiaali arvestamist, sest käitised peavad oma toodangu mahtude tõstmisel arvestama, et tasuta jagatavaid LHÜ-sid on neil vaid perioodil 2005-2010 tõendatud keskmisele heitkogusele vastavalt. Sellest tulenevalt avaldab riiklik summaarne heitkogus 13,3 mln t aastatel 2008-2012 käitistele survet võtta võimalusel kasutusele parem tehnoloogia.

2.2. Erandid

LHÜ-de eraldamisel AS Repo Vabrikud katlamajale ja Sangla Turvas AS-le ei ole võimalik rakendada üldist metoodikat, sest kauplemise perioodi jooksul on need käitised rakendanud heitkoguste vähendamise meetmeid ning sellest tulenevalt on neile käitistele LHÜ-de eraldamisel võetud aluseks 2006. aasta tõendatud heitkogused. Nende käitiste LHÜ-d moodustavad 0,38% jaotuskavaga käitistele jagatavatest LHÜ-dest.

2.3. Käitajate ühine tegutsemine

Ükski käitaja ei ole esitanud Keskkonnaministeriumile ühiselt tegutsemise loa taotlust.

2.4. Uute sisenejate reserv

Uute sisenejate reservi maht on kokku **3 465 285** LHÜ-d. Reservi kalkulatsioonis on arvestatud kõigil perioodil 2008-2012 kauplemise süsteemis toimuvate laiendustega ning lisanduvate uute käitistega.

Uute sisenejate reservis olevad LHÜ-d eraldatakse vastavalt heitkoguse loa taotluste saabumise järjekorrale tasuta kuni reservi ammendumiseni, reservi jagamise põhimõtted sätestab välisõhu kaitse seaduse paragrahv 119¹. Uute sisenejate reservist eraldatakse LHÜ-d

kauplemise süsteemi sisenejatele, kellel on välisõhu saasteluba või keskkonnakompleksluba ning kes on riikliku reservi jaotuskava kehtestamise hetkeks esitanud sellekohase heitkoguse loa taotluse.

Esmakordselt heitkoguse luba taotlevale kauplemise süsteemi sisenejale eraldatakse kasvuhoonegaaside lubatud heitkogused proportsionaalselt taotletud kasvuhoonegaaside lubatud heitkogusega, kuid mitte ületades iga nimetatud isiku puhul kasvuhoonegaaside heitkogust, mis tekib analoogilises käitises parima võimaliku tehnika kasutamise korral.

Käitiste prognooside analüüsimisel ja reservist LHÜ-de eraldamisel võetakse arvesse parima võimaliku tehnoloogia kasutamist ning vähem kasvuhoonegaaside heitkoguseid õhku paiskavate energiaallikate kasutamist. Kui reserv on ammendunud, ostavad direktiivi 2003/87/EÜ reguleerimisalasse kuuluvad käitised tagastamistehingu teostamiseks vajaliku tõendatud heitkogustega võrdse arvu LHÜ-sid turult.

Käitiste sulgemise puhul kantakse käitistele eraldamata jäänud LHÜ-d uute sisenejate reservi. Reservi ülejääk tühistatakse kauplemise perioodi lõpus.

2.5. Ühisrakenduse reserv

Jaotuskava sisaldab ühisrakenduse reservi mahus **991 172 t CO₂ ekv**. Ühisrakenduse reserv (lisa 2) on koostatud ja vormistatud vastavalt Euroopa Komisjoni otsusele 2006/780/EÜ. Reserv moodustub seitsme tuulepargi ja ühe hüdroelektrijaama poolt vähendatavatel kasvuhoonegaaside heitkogustel. Vastavad kogused on pärit projektide tõendamise aruannetest (Project Determination Report) ja kui võimalik, siis iga-aastastest tõendamise aruannetest. Kõigile reservis olevatele projektidele on väljastatud heakskiidukiri ja need põhjustavad kauplemise süsteemis topeltarvestust.

Vastavalt Euroopa Komisjoni otsusele 2006/780/EÜ, tuleb ühisrakenduse reserviga võrdne arv LHÜ-sid maha lahutada elektritootjate LHÜ-dest. Ühisrakenduse reserviga võrdne kogus LHÜ-sid lahutatakse maha Eesti Elektrijaama ja Balti Elektrijaama LHÜ-dest, väiksemate elektritootjate panus loetakse topeltarvestuse tasaarveldamisel ebaoluliselt väikeseks.

Võimalusel kantakse kauplemise perioodi lõpus projektide poolt kasutamata jäetud LHÜ-dega võrdne arv LHÜ-sid nimetatud kahe elektrijaama kontodele.

Uute ühiskenduseprojektide jaoks lisareservi ette nähtud ei ole. Uute projektide arendajatele jääb edaspidi võimalus ainult otsuse 2006/780/EÜ reguleerimisalasse mitte kuuluvate (kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise süsteemis topeltarvestust mitte põhjustavate) ühiskenduseprojektide elluviimiseks. Uute tuuleparkide ja hüdroelektrijaamade elluviimine ühiskenduseprojektidena ei ole käesoleva kauplemise perioodi jooksul võimalik.

2.6. Projektipõhiste ühikute protsendimäär

Kauplemise süsteemi käitised (sh uued sisenejad) võivad 2011. ja 2012. aasta kohta järgneva kalendriaasta 30. aprilliks tehtavate LHÜ-de tagastamistingimuste raames kasutada Kyoto projektipõhiste paindlike mehhanismide (puhta arengu mehhanismi ja ühiskenduse) ühikuid. Iga käitis võib kasutada Kyoto ühikuid kuni 10% ulatuses talle aastatel 2011 ja 2012 tasuta eraldatavatest LHÜ-dest. Kui käitis kasutab 2011. aasta kohta tehtavas tagastamistingimustes vähem kui 10% Kyoto ühikuid, võib üle jäävaid Kyoto ühikuid kasutada 2012. aasta kohta tehtavas tagastamistingimustes.

2.7 Tasaarveldus 2010. aastal realselt jagatud lubatud heitkoguse ühikutega seoses

2011. aastal eraldatavate LHÜ-de osas teostatakse tasaarveldus, et võtta arvesse 2010. aastal juba eraldatud LHÜ-d ning jaotuskavaga kinnitatavad LHÜ-d nii, et kauplemise perioodil 2008-2012 eraldatav summaarne heitkogus jääb samaks. Käitistele, kellele eraldati 2010. aastal rohkem LHÜ-sid, kui jaotuskavas ette nähtud, eraldatakse 2011. aastal selle võrra vähem LHÜ-sid. Käitistele, kellele eraldati 2010. aastal vähem LHÜ-sid, kui jaotuskavas ette nähtud, eraldatakse 2011. aastal selle võrra rohkem LHÜ-sid. Kui tasaarveldamiseks ei piisa käitise 2011. aasta LHÜ-dest, kasutatakse ka käitise 2012. aasta LHÜ-sid.

3. Avalikustamine

Jaotuskava avalikustamine toimus 4.-11. augustil 2011. Avalikustamise perioodil laekus

kommentaare kaheksalt käitajalt. Kolm käitajat küsis jaotuskava kohta täpsustusi, mis neile ka esitati. Viis käitajat esitasid enda käitiste osas vastuväiteid, taotledes metoodika muutmist. Ühe käitaja taotlus võeti arvesse ja nelja käitaja taotlused lükati tagasi.

4. Jaotuskava vastavus Euroopa Komisjoni kriteeriumitele

Jaotuskava vastavus direktiivi 2003/87/EÜ lisa III toodud kriteeriumitele on esitatud tabelis 2.

Tabel 2. Jaotuskava vastavus Euroopa Komisjoni poolt seatud kohustuslikele kriteeriumitele

Kriteerium	Kajastamine jaotuskavas
Järjepidevus Kyoto kohustustega	Peatükk 1.1.
Kasvuhoonegaaside heitkoguste prognooside hinnang	Peatükk 1.2.
Heitkoguste vähendamise potentsiaal	Peatükid 1.3. ja 2.1.
Järjepidevus seadusandlusega	Peatükk 2.1.
Käitiste võrdne kohtlemine	Peatükk 2.
Avalikustamine	Peatükk 3.
Käitiste tabel	Lisa 1.
Projektipõhiste ühikute kasutamise protsendimäär	Peatükk 2.6.

Lisa 1 Kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse jaotuskava 2008-2012 kätiste tabel

Kätiste tabel on lisatud eraldi pdf failina [Lisa1_RJK_2008-2012_kaitised.pdf](#)

Lisa 2 Kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse jaotuskava 2008-2012 ühisrakenduse reserv

Ühisrakenduse reservi tabel on lisatud eraldi pdf failina [Lisa2_RJK_2008-2012_JI.pdf](#)